

ת"פ 29461/10/20 - מדינת ישראל נגד רמזאן כרים בוקאעי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 29461-10-20 מדינת ישראל נ' בוקאעי(עציר)

בפני כבוד השופט נאסר ג'השאן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רמזאן כרים בוקאעי (עציר) הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, והורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירה של ירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(ב)(1) + (2) + 29 לחוק העונשין.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 09.08.2020 או בסמוך לכך, קשרו הנאשם ומוחמד חיג'אזי (להלן: "**מוחמד**") קשר לבצע שוד של שליח פיצה (להלן: "**הקשר**"). במסגרת הקשר ולשם קידומו, פנו הנאשם ומוחמד, למוסטפא חיג'אזי (להלן: "**מוסטפא**"), על מנת שיספק להם נשק, כדורים ותחמושת, לצורך ביצוע השוד, וכן יסתירים לאחר ביצועו. בתאריך 09.08.2020 עובר לשעה 01:40, מועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, ובתיאום עם הנאשם ומוחמד, מוסטפא נשא והוביל ברכב יונדאי BC51D בצבע בז' מטאלי, מ.ר. 09066131, ברחבי העיר טמרה, תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, שהוא נשק שסוגל לירות כדור שבכווח להמית אדם, מחסנית ותחמושת (להלן: "**הנשק**"). בהמשך לכך, מוסטפא פגש בנאשם ובמוחמד והעביר לידיהם את הנשק, התחמושת והמחסנית, בידעו כי הם מתכוונים לבצע באמצעותם שוד.

3. במועד הנזכר לעיל, כחלק מהקשר ולשם קידומו, צלצלו הנאשם ומוחמד מהטלפון הנייד לפיצריית "אלח'יר" בטמרה וביצעו הזמנה של פיצה, לרחבה הנמצאת בסמוך למסגד אלח'אלה בטמרה.

זמן קצר לאחר שיחתם של הנאשם ומוחמד, הגיע פ.ל. יליד 08.11.2000 (להלן: "**המתלונן**"), העובד כשליח בחברת משלוחים, למקום מסירת הפיצה לצורך מסירת ההזמנה שבוצעה על-ידי הנאשם ומוחמד, כשהוא נושא תיק ובתוכו כסף בסכום של כ-1,500 ₪ (להלן: "**התיק**").

הנאשם ומוחמד המתינו למתלון במקום מסירת הפיצה, באותה העת הנאשם החזיק בידיו את הנשק, כשהוא טעון במחסנית ותחמושת. הנאשם התקדם לעבר המתלון כשהוא נושא בידיו את הנשק הטעון ומכוונו לעבר המתלון, ודרש ממנו להעביר לידיו את התיק. המתלון, בפחדו מהנאשם וממוחמד, עשה כדבריו ומסר לידי הנאשם את התיק. בשלב זה, מוחמד עלה על גבי הקטנוע והתקדם בנסיעה לעבר הנאשם והמתלון, ופנה לנאשם ואמר לו לירות לעבר המתלון. הנאשם עלה על הקטנוע וירה באמצעות הנשק הטעון 4 יריות לכיוון רגליו של המתלון, באופן אשר יש בו כדי לסכן את חיי אדם.

מיד לאחר מכן, הנאשם ומוחמד נמלטו מהמקום על גבי הקטנוע עם הנשק והתיק, כשהם מתכוונים לשלול אותו מבעליו שלילת קבע.

כל זאת עשו הנאשם ומוחמד בצוותא חדא, כשהם נושאים עמם את הנשק הטעון בלא רשות על-פי דין, בחבורה וכשהם מזוינים בנשק שיש בו כדי לפגוע או לסכן את המתלון.

4. זמן קצר לאחר מכן, ועל-פי תיאום מראש, פגשו הנאשם ומוחמד במוסטפא. הנאשם ומוחמד העבירו לידי מוסטפא את הנשק, המחסנית והתחמושת על מנת שיסתירם.

ראיות הצדדים לעונש:

5. ב"כ המאשימה הגיש הכרעת הדין וכתב האישום המתוקן בעניינם האחרים - מוחמד ומוסטפא חיג'אזי (סומנו **מ/2**); מטעם הנאשם הוגש הסכם סולחה שהצדדים לו הם המתלון ובני שתי המשפחות בוקאעי וחג'אזי (סומנו **נ/1**), ומכתב מטעם ראש עיריית טמרה לגבי משפחתו של הנאשם (סומנו **נ/2**). עוד העידו מטעם ההגנה, אמו של הנאשם הגב' אומימה בוקאעי ושכנו עארף חוואג'ה, זאת לשם הוכחת אופיו הטוב של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן:

6. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, וזאת לאור העדר התרשמות מלקיחת אחריות מלאה של הנאשם לביצוע העבירות נשוא הדיון, והעדר חיבור לחומרתן ולפוטנציאל ההרסני הכרוך בהן, תוך התרשמות מגבולותיו הפנימיים הרופפים. קצינת המבחן התרשמה כי הטלת ענישה הרתעתית משמעותית, בדמות מאסר בפועל, עשויה לחדד עבור הנאשם את הגבולות בין המותר לאסור. הומלץ לשקול את שילובו של הנאשם בהליך טיפולי מעמיק.

7. קצינת המבחן התייחסה בהרחבה לנסיבות חיו של הנאשם, רווק כבן 19, שגדל והתחנך בעיר טמרה, בן למשפחה המונה 5 ילדים.

8. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות, וניכר כי ביטא צער על מעשיו מעצם הסתבכותו עם החוק, תוך הפגנת קושי בחיבור לחומרת העבירות והבנה לעומק סביב הסיכון ההרסני הטמון בעבירות מסוג זה. הנאשם נטה למזער מחומרת העבירות המיוחסות לו, תוך שהשליך את האחריות כלפי שותפיו לעבירה, שלטענתו, תכננו את האירוע והוא אך נעתר לבקשתם ולווה את אחד מהם. לצד האמור התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם הצליח לזהות את הנזק שנגרם למתלוננים מבחינה פיזית וגם רגשית.

9. במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, התרשמה קצינת המבחן כי מדובר בבחור צעיר, נעדר דפוסים אנטי סוציאליים מושרשים באישיותו, שזוהי הרשעתו הראשונה וכן ניכר כי מגלה אחריות ומחויבות כלפי משפחתו, לרבות במסגרת פרנסת המשפחה. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם התפתח בדינמיקת יחסים מורכבת במשפחת מוצאו, וכי הוא התחבר לחברה שולית, אשר סיפקה לו תחושת שייכות והאפילה על הדימוי העצמי הנמוך שגיבש.

קצינת המבחן התרשמה מאישיות בלתי בשלה, בעלת גבולות פנימיים רופפים, נוטה להיגרר חברתית ולקבל החלטות בצורה לא מושכלת ומתוך דחפים רגשיים, הנעדרות שיקול דעת מתון ועצמאי, לרבות במצבים עמומים. קצינת המבחן העריכה, כי במצבים בהם דימויו הגברי עומד במבחן, הנאשם עלול להתנהל בצורה אימפולסיבית, תוך קשוי בוויסות דחפים ונטייה להיגרר להתנהגות פורצת גבולות ואלימה.

בהתאם לאמור, העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות אלימה והתנהלות פורצת גבולות בעתיד, כאשר גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת גבולות בעתיד, עולים על גורמי הסיכוי לשינוי.

תמצית טענות הצדדים:

10. בטיעוני ב"כ המאשימה בפניי, עמד על חומרת מעשיו של הנאשם כפי שעולות מכתב האישום המתוקן. נטען כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הם פגיעה ברכוש, בשלום הציבור, פגיעה בערכי שלמות הגוף ובחיי אדם. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה נטען כי המעשים בוצעו בצוותא תוך קשירת קשר, תכנון מוקדם והסתייעות באדם נוסף אשר הביא את הנשק. נטען כי הנאשם שדד שליח פיצה בשעת לילה מאוחרת, מתוך כוונה להפחיד את הקורבן אשר הוזמן לזירה בכוונת מכוון למטרה זו, תוך ביצוע ירי לעבר המתלונן באופן שהיה בו כדי לסכן את חייו ולאחר שכבר שיתף פעולה.

11. בהתאם לאמור עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 5 עד 9 שנות מאסר בפועל, לצד עונש

מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, וביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם הענישה, תוך הפנייה לאמור בתסקיר מטעם שירות המבחן, הודאת הנאשם ועברו הפלילי הנקי.

12. מנגד, ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם אשר נע בין 6 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר. נטען כי מדובר בנאשם צעיר כבן 19, נעדר עבר פלילי, שהודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. נטען כי מדובר בנאשם שגדל במשפחה קשת יום, כאשר אביו סובל ממחלות רקע ומקבל קצבה מהמל"ל, אמו עקרת בית והנאשם הוא היחיד שתומך במשפחתו מבחינה כלכלית. נטען כי קצינת המבחן לא התייחסה לעובדות כתב האישום המתוקן, אלא לעבודות כתב האישום המקורי ויש לקחת עובדה זו בחשבון במכלול השיקולים.

13. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה נטען כי לא נגרם כל נזק פיזי למתלונן, כאשר הנזק היה כלכלי בלבד. עוד נטען כי נערכה "סולחה" בין כל המעורבים בתיק והוחזרו למתלונן הכספים שנלקחו ממנו ואף שולם פיצוי. נטען כי הנסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה היא נסיבות חיו הקשות ומהמורכבות, והיעדר דמות הורית מכוונת, העדר כלים להתמודדות עם מציאות חיו הקשה, כאשר הנאשם איבד את דרכו והחל לחבור לחברה שולית אשר גרמה לביצוע העבירות.

14. בדברי הנאשם לבית המשפט הביע צער על ביצוע העבירה, וטען כי הוא מבטיח שלא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה:

15. כידוע, העיקרון המנחה בענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין הוא עקרון ההלימה, דהיינו, **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב לחוק העונשין). בהתאם לאמור, תיקון 113 מתווה שלושה שלבים לקביעת עונשו של נאשם: בשלב הראשון, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לכל עבירה ולאור נסיבות ביצועה. כאשר יצוין כי ככל והנאשם הורשע במספר עבירות על בית המשפט לבחון האם מדובר בעבירות המהוות אירוע אחד, או מספר אירועים ובהתאם לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד; בשלב השני, יש לבחון אם יש מקום לחרוג מן המתחם עקב שיקולי שיקום, או שלום הציבור הנוגעים לנאשם; בשלב השלישי, אם נמצא שאין מקום לחרוג מהמתחם כאמור, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך בחינת נסיבותיו האישיות שאינן קשורות לביצוע העבירה (ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל (30.12.2013)).

16. כתב האישום אוחד בשני אישומים אך מתאר אירוע אחד ומכאן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

17. סעיף 40 לחוק העונשין קובע, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת השוד הם כבודו, חירותו ורכושו של קורבן העבירה, ביטחונו של הציבור, יכולתו הממשית לחיות את חייו ולהלך ברחובות ללא חשש (ע"פ 1127/13 **גרבוזי נ' מדינת ישראל**, פסקה 30 (15.01.2014)). בית המשפט העליון חזר לא אחת על חומרת עבירת השוד בנסיבות מחמירות, המאגדת בתוכה את הפן האלים יחד עם הפן הרכושי, אשר פוגעת בציבור הקורבנות, כמו גם בכלל האוכלוסייה כאשר גורמים עבריינים מאיימים על שלומה ורווחתה. נקבע כי הענישה בעבירות מעין אלו, צריכה לבטא את הסלידה החברתית מהמעשים ולשלוח מסר מרתיע "לכל מי שבוחר להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכם" (ע"פ 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (27.12.2012); ע"פ 8696/18 **מדינת ישראל נ' מני**, פסקה 8 (18.04.2019)).

קביעה זו חלה ביתר שאת בנסיבות העניין, כאשר לעבירת השוד בנסיבות מחמירות נלווית עבירה של ירי מנשק חם במקום ובאופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, ובכך פגע הנאשם, נוסף על פגיעתו בערכים המוגנים הנ"ל, בביטחונו של המתלונן ובשלוות חייו.

19. חומרה יתרה במעשיו של הנאשם מתבטאת בכך שהשוד בוצע כלפי שליח פיצה תמים העובד לפרנסתו בשעת לילה מאוחרת. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתה של עבירת השוד המבוצעת כלפי נותני שרות, ועל חשיבות ההגנה על עובדים אלה ועל השירות החיוני שהם מספקים. נקבע כי שכיחותם של מקרים אלה מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה זו באמצעות ענישה קשה ובלתי מתפשרת, שיהא בה כדי להרתיע את הפרט ועבריינים אחרים (ע"פ 4442/19 **מדינת ישראל נ' שווע**, פסקה 10 (13.11.2019); ע"פ 1062/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (09.07.2019); ע"פ 9097/16 **מיארה נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (09.03.2017); ע"פ 1114/15 **גנאים נ' מדינת ישראל** (16.11.2015); ע"פ 9647/09 **שור נ' מדינת ישראל**, פסקה יא (14.10.2010)).

לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ 5411/13 **אפרת נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (10.12.2014):

"מעשיו של המערער חמורים המה. לא אחת עמד בית משפט זה על ההכבדה הנדרשת בענישתם של פורעי חוק באישון-לילה, בייחוד במצבים בהם קורבן העבירה מהווה 'טרף קל', בשל אופי מלאכתו ושעות עבודתו... דברים אלו יפים גם לענייננו, בו נטפל המערער באופן שיטתי ומתוכנן, בשתי הזדמנויות שונות, תוך זמן קצר, ולאחר שראה כי טוב, אל בחורים צעירים העובדים בגפם כשליחים, בשעות הלילה המאוחרות. המערער הוביל את המתלוננים למיקום שבחר, במועד שקבע, הצטייד מראש בחפצים הצפויים להטיל אימה על קורבנותיו, וארב להם... אכן, באירועים אלימים ומכוערים עסקינן, ואין בעובדה כי אלו לא הדרדרו לפסים אלימים עוד יותר, או נסתיימו בחבלות, כדי לשנות ממסקנה זו....".

20. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפנינו הנה חמורה, והיא נגזרת, בין היתר מנסיבות ביצוע העבירה. המעשה בוצע תוך תכנון מוקדם, כאשר הנאשם, יחד עם מוחמד, פנה למוסטפא על מנת שיספק להם נשק, כדורים ותחמושת לצורך ביצוע מעשה השוד. לאחר קבלת הנשק, הזמינו הנאשם ומוחמד פיצה, בשעת לילה מאוחרת מתוך מטרה להפחיד את השליח, אשר הוזמן למקום מתוך כוונה לשדוד אותו. כשהגיע השליח למקום מסירת הפיצה, התקדם לעברו הנאשם כשהוא נושא בידיו את הנשק הטעון ומכוונו לעברו, ודרש ממנו להעביר לידיו את התיק, אשר כלל בתוכו כסף בסכום של 1,500 ₪. נסיבה מחמירה נוספת עולה מהעבודה שהנאשם לא הסתפק בעובדה שהמתלונן פעל כדבריו ומסר לו את התיק, אלא לאחר קבלת התיק הוא ירה באמצעות הנשק 4 יריות לכיוון רגליו של המתלונן, באופן שהיה בו כדי לסכן את חייו המתלונן, ונמלט מהמקום. עוד אציין לחומרה חלקו הדומיננטי והמשמעותי של הנאשם בביצוע העבירות. אמנם הנאשם טען בפני קצינת המבחן באשר לסיבה שהביאה אותו לביצוע העבירה, כי הוא נגרר לבקשתו ולתכניתו של השותף מוחמד וחש התלהבות מביצוע התנהגות עבריינית ושימוש בנשק, ברם, אף אם אקבל את הטענה כי התכנית היתה בעיקר פרי תכנונו של מוחמד, לא ניתן להתעלם מחלקו המשמעותי והאקטיבי של הנאשם בביצוע העבירה, מן העובדה כי הנאשם ירה באמצעות הנשק יריות לעבר רגלי המתלונן.

21. הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה הוא ממוני, ומסתכם בסך 1,500 ₪. אך יש לתת את הדעת לנזק שעלול היה להיגרם מביצוע עבירת השוד תוך שימוש בנשק חם אשר טמון בה, מטבע הדברים, פוטנציאל לתוצאות קשות במיוחד, כאשר הנאשם יורה לעבר המתלונן באמצעות הנשק באופן שיש בו כדי לסכן את חייו, וכאשר למרבה המזל לא נפגע המתלונן מהירי ולא נגרם לו נזק. עוד יש לתת את הדעת לנזק הנפשי שנגרם למתלונן, שחוזה אירוע קשה וטראומתי כמתואר לעיל. אמנם, לא נגרמה למתלונן פגיעה פיזית, אך לעיתים הצלקת הנפשית עמוקה יותר מזו הפיזית. שכן **"תחושת האימה וחוסר האונים בה שרוי קרבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות חמורות לאורך תקופה ארוכה"** (ע"פ 9094/12 טספאי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.04.2013)).

22. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירת שוד בנסיבות מחמירות מעלה, כי טווח הענישה הנו רחב מאד וזאת בשל ההבדל בנסיבות המעשה ובמדרג חומרתו, בכלל זה שימוש בנשק, מידת האלימות שהופעלה ותוצאותיה, חומרת הפגיעה של הקורבן וזהותו, אם הוא למשל משתייך לקבוצה הטעונה הגנה, דוגמת עובדי לילה ונותני שירות, מידת התכנון, הנזק שנגרם מביצוע העבירה וכו' (ע"פ 5430/16 אפשטיין נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (01.08.2017)). אפנה להלן לעונשים שהוטלו בגין ביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות תוך שימוש בנשק:

א. בע"פ 5411/13 אפרת נ' מדינת ישראל (10.12.2014) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, דרישת נכס באיומים, גניבה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה בהעדר פוליסת ביטוח. הנאשם הורשע בשני אירועים של מעשים כלפי שליח פיצה: בראשון, איים על שליח הפיצה באמצעות חפץ דמוי אקדח, דרש ממנו את כספו ונטל ממנו את הקטנוע; במקרה השני, שדד הנאשם באיומי סכין שליח פיצה נוסף ונטל ממנו כסף, מכשיר טלפון נייד ואת הקטנוע שלו. נקבע מתחם אשר נע בין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל בגין אירוע

השוד וההושה על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 5 שנות מאסר בפועל (4 שנות מאסר בגין אירוע השוד).

ב. בע"פ 4872/13 **נחמני נ' מדינת ישראל** (26.10.2014) - הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות שוד בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לפשע, והנאשם 1 בעבירת החזקת ונשיאת נשק. שני הנאשמים נכנסו לבנק כשהם מסווים פניהם ואיימו על פקידי הבנק באמצעות אקדח. כאשר אחד הפקידים התנגד, ירה אחד הנאשמים שני כדורים למקום סמוך למקום בו עמד הפקיד. על הנאשם 1 הושה עונש של 5.5 שנות מאסר בפועל ועל הנאשם 2 הושה 4.5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ג. בע"פ 1312/16 **מדינת ישראל נ' מטר ואח'** (06.11.2016) - בית המשפט העליון החמיר בעונשם של נאשמים שהורשעו בעבירת שוד מזוין, עבירות בנשק וחבלה ברכב, אשר קשרו קשר לשדוד סניף בנק והצטיידו לצורך כך בשני אקדחים ורובה. במהלך השוד ירו הנאשמים באוויר ושדדו סך של כ-19,000 ₪ וכן שיקים ומסמכים שונים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 3-7 שנות מאסר והושה על הנאשמים 5.5 שנות מאסר בפועל (חלף 4 שנות מאסר שקבע בית המשפט המחוזי).

ד. ע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי** (23.06.2014) - הוחמר עונשו של הנאשם שהורשע בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לפשע, שינוי זיהוי של רכב ונהיגה ללא ביטוח וללא רישיון רכב בתוקף. הנאשם יחד עם אחר, הגיעו לחנות תכשיטים לאחר תכנון מוקדם במטרה לבצע שוד, השניים נכנסו לחנות כשכפפות לידיהם וקסדות אופנוע לראשיהם, השותף אחז באקדח צעצוע וכיוונו לעבר בעל החנות כאשר הנאשם החל לרוקן מגשי תכשיטים מארונות החנות לתוך שקית. לאחר מכן במהלך מאבק בין השותף למתלונן, השותף הכה את המתלונן בראשו באמצעות האקדח וגרם לפציעתו. נקבע מתחם אשר נע בין 3 עד 6 שנות מאסר והושה על הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.07.2014) - התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם נכנס לחנות מכולת כשהוא רעול פנים ואוחז בידו סכין, הורה למתלונן למסור לו את הכסף והצמיד את הסכין לצווארו. נקבע מתחם אשר נע בין 30 עד 60 חודשי מאסר בפועל, והושה על נאשם בעל עבר פלילי מכביד, 45 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (מחוזי חי') 962-06-20 **מדינת ישראל נ' מנסור** (17.02.2021) - הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, ירי מנשק חם ונשיאת נשק ותחמושת, בכך

שהגיע יחד עם אחר לתחנת דלק, כשהוא רעול פנים ונושא בידו אקדח. הנאשם ניגש למתדלק, כך את זרועו השמאלית סביב צווארו וכשהוא עומד מאחוריו ובידו הימנית החזיק את האקדח. משהחל המתלונן לסובב את פניו לאחור, ירה הנאשם ירייה אחת באוויר כלפי מעלה אשר פגעה בגג תחנת הדלק. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הוציא המתלונן מכיס מעילו סכום כסף בסך ₪ 1,760 ומסר אותו לנאשם. נקבע מתחם אשר נע בין 36 עד 60 חודשי מאסר בפועל והושת על הנאשם צעיר כבן 23, ללא עבר פלילי, 36 חודשי מאסר בפועל.

וכן ראו: ת"פ (מחוזי חי') 34938-09-18 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (16.04.2019).

23. בהתאם לאמור, בשים לב לעונש שנקבע בצידה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות - עשרים שנות מאסר, בהתחשב בערכים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה כמפורט לעיל, יש לאמץ מתחם ענישה התואם את דרגת החומרה של מעשיו של הנאשם ולקבוע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 30 חודשי מאסר בפועל עד 60 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי.

העונש המתאים לנאשם:

24. בקביעת העונש המתאים לנאשם, בגדרי המתחם או בסטייה ממנו, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה בנסיבותיו של הנאשם ובסיכויי שיקומו. מאחר ועל-פי טיעוני הצדדים לא עולה שאלת שיקומו של הנאשם על הפרק, ומאחר ולא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם לחומרה או לקולה, אקבע עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע.

25. עסקינן בנאשם צעיר כבן 19, נעדר עבר פלילי, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך את עדותו של המתלונן וזמן שיפוטי יקר. כעולה מדברי עדי ההגנה, עד לאירוע נשוא כתב האישום, ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי והיה המפרנס העיקרי במשפחתו, מכאן שהטלת מאסר ממושך עשויה לפגוע בו ואף במשפחתו. עוד אפנה בהקשר זה לנסיבות חיו של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, אשר גדל במערכת יחסים מורכבת.

26. הנאשם הביע בפניי חרטה וצער על ביצוע העבירה, וניכר כי אין המדובר בנאשם בעל דפוס התנהגות עברייני מובהק. אך יחד עם זאת, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירה, וניכר כי ביטא צער על מעשיו מעצם הסתבכותו עם החוק, תוך קושי בחיבור לחומרת העבירות והבנה לעומק סביב הסיכון ההרסני הטמון בעבירות נשוא הדיון. עוד יש להביא בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן לפיו, קיים סיכון בינוני גבוה להישנות התנהגות אלימה והתנהלות פורצת גבולות בעתיד מצד הנאשם, וכי הטלת ענישה הרתעתית משמעותית, עשויה לחדד לנאשם את הגבולות בין המותר לאסור.

27. כן מצאתי לייחס משמעות להסכם "הסולחה" שנערך בין משפחת הנאשם לבין משפחת המתלונן, במסגרתו הוחזר לכאורה סכום הכסף שנגנב מהמתלונן בסך 1,500 ₪ וכן סכום נוסף כפיצוי (ראו נ/1). בעניין משקלו של הסכם הסולחה בעת גזירת עונשו של הנאשם ראו הדברים שנקבעו בע"פ 3381/16 אלקירנאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (10.07.2016), שבגדרו נקבע, בין היתר, כי קיומו של הסכם סולחה, יכול לשמש שיקול לקולה בגזירת עונשו של הנאשם, אך מבלי להעניק ל"סולחה" משקל מכריע.

28. באיזון הראוי בין השיקולים, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ובאיזון בין נסיבותיו של הנאשם, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, לצד עונש של מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה על הנזק שנגרם לו.

29. בסיכומי של דבר, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 08.10.2020.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. בנסיבות העניין ולנוכח הסכם "הסולחה" שנעשה בהסכמת המתלונן, מצאתי שאין מקום להטיל פיצוי לטובת המתלונן בהליך זה.

30. בטרם סיום אפנה תשומת לב רשויות שב"ס להמלצתו המתבקשת של שירות המבחן לשלב את הנאשם בתהליך טיפולי מעמיק במסגרת מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"א, 11 מאי 2021, במעמד הצדדים.